

XVII.

Udkaſt til Lov

om

Armeens Forſyning med Haandſkydevaaben og dertilhørende Ammunition.

§ 1.

Armeen bliver at forſyne med tidſvarende Haandſkydevaaben og dertil hørende Ammunition, hvortil der vil medgaae 1,347,900 Rd.

§ 2.

Det i § 1 nævnte Beløb ſtilles til Krigsminiſteriets Diſpoſition i Finantſaaaret 1867/68, dog ſaaledes, at indtil 100,000 Rd. allerede kunne anvendes i indeværende Finantſaar.

Motiver til foranſtaaende Lovudkaſt.

Principerne for Constructionen af Haandſkydevaaben have i de ſidſte Decennier ſom bekiendt gjennemgaaet forſkjellige Modificationer. Steenlaasgeværet er ſaaledes blevet fortrængt af Percuſſionsgeværet, det glatløbete Gevær af Tapriſlen, denne atter af Minierriflen og endelig er Riflen med ſtørre Caliber bleven afløst af Riflen med mindre Caliber. I alle diſſe Tilfælde har imidlertid Overgangen til det Nye ikke været af overveiende Indflydelse, hverken paa Taktiken eller paa Armeernes Kampdygtighed, om end Riflens Indførelſe har havt ſin meget ſtore Betydning. Overgangen har derfor kunnet iværkſættes efterhaanden og derved med mindre, i alt Fald med mindre mærkelig, Befoſtning. Saaledes er t. Ex. det glatløbete Gevær i Regelen bleven fortrængt af Riflen paa den Maade, at man i Begyndelſen har indſtrænket ſig til at give det ſidſtnævnte Vaaben i Hænderne paa enkelte Afdelinger eller til at uddele det til de ſlinkſte Skytter; denne Systemforandring var netop fuldført, medens Overgangen fra det ſtørre til det mindre Caliber kun delviis var iværkſat, da de Reſultater, ſom bleve indvundne under Krigsaarene 1864 og 1866, atter frembragte en Omvæltning af en ganſte anden Betydning end de ovenfor omhandlede.

Bed de tidligere Forbedringer af Haandſkydevaabenet har man iſær havt Opmærkſomheden rettet paa at bevirke en Forøgelse af Skudſikkerheden, Rækkeevnen og den raſerende Bane; men allerede i den Krig, ſom i 1864 paaførtes Danmark af Øſterrig og Preuſſen, viſte det ſig, at Vaabnernes hurtige og bekvemme Betjening var af den allerſtørſte Betydning, og man begyndte derfor overalt at underſøge og overveie Spørgſmaalet om Indførelſe af Bagladevaaben ſom almindelig Bevæbning; men de Slutninger, der i ommeldte Hende kunde uddrages af de i Krigene 1864 vundne Erfaringer, fandtes neppe endnu ſaa haandgribelige, at de kunde vinde Indgang overalt — i alt Fald formaadede de ikke at give Interenſen for Sagen det Oſving, der kunde føre den over til Handling.

Man overveiede Spørgſmaalet, ſom foran bemærket, overalt, men intetſteds blev det bragt til endelig Løsning; det laa nemlig endnu nær at antage, at Reſultatet af Krigene i 1864 kun for en ringe Deel ſkyldtes Fortrinligheden af Fjendens Vaaben, og for Jagttageren frembød der ſig mange andre Momenter, ſom uafhængig af den kunde forklare Krigens Udfald. Krigene mellem Øſterrig og Preuſſen har imidlertid ſtillet de ſtore